

“Κι αν ρωτούσαμε τους επωνύμους, τους πετυχημένους”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Χαιρετισμό στους νέους και τις νέες με αφορμή τις εξετάσεις για τα ανώτερα και ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα απευθύνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Γεφύρας, Αξιουπόλεως & Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ καί Τοποτηρητής Μητροπολίτης Πολυανής καί Κιλκισίου. “Κι αν ρωτούσαμε τους επωνύμους, τους πετυχημένους, τους δοξασμένους του 20ου αιώνα για τα ελλείμματά τους σε μόνιμη χαρά, σε σταθερή ελπίδα, σε περίσσευμα αγάπης, οι περισσότεροι θα μας απογοήτευαν. Θα έλεγα πως η αγωνιστικότητα, η δημιουργικότητα, η νέα προσπάθεια και κάθε παράλληλη προσπάθεια περιέχει περισσότερη χαρά ευτυχίας και χαμόγελο

επιτυχίας, από ο,τι “το τέρμα” των προσπαθειών. Το άγιο Ευαγγέλιο και η Παράδοση της πίστης μας λένε εμπειρικά ότι ο Θεός μας είναι ο “Ων”, ο “Ην” και ο “Ερχόμενος”, το “Α” και το “Ω”, Αρχή και Τέλος (Αποκ. α΄, 8). Και ότι η θέωση με το Χριστό δεν είναι μια κατάσταση τελική, αλλά μια “ατέλεστη τελειότητα”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Άγαπητά μου παιδιά,

Ως Επίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί Μητροπολίτης σας, σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιο χαιρετισμό γιά καλή ἐπιτυχία καί μέ υἱεῖα, χαρά καί θεῖο φωτισμό νά ἀνταπεξέλθετε ἐλπιδοφόρα καί ἀνεμπόδιστα στήν ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ σας, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν πρόκρισή σας στίς ἐξετάσεις.

Θεωρῶ τόν ἑαυτό μου ὀφειλέτη γιά τούς ὀρθούς προσανατολισμούς πού ἔχετε γιά τήν καλυτέρευση τῆς κοινωνίας μας. Ξεκινᾶτε μέ εὐοίωνες προοπτικές. Νέοι ὀρίζοντες ἀνατέλλουν ἐνώπιόν σας.

Στάδιο ἀγώνων γιά νά ἀθλήσετε καί νά ἐξέλθετε τροπαιοῦχοι. Γι’ αὐτό καί σᾶς συγχαίρω ὅλους σας, τόν καθένα καί τήν καθεμίά σας ξεχωριστά, καθώς καί τούς γονεῖς σας καί τό οἰκογενειακό σας περιβάλλον, διότι καθ’ ὅλη τή διάρκεια τῆς νιότης σας ἀνηφορήσατε τό δύσβατο μονοπάτι τῆς μάθησης καί τώρα βρίσκεσθε, διαγωνιζόμενοι μεταξύ σας, στό ὁμορφο ὑψίπεδο τῆς ἁμιλλας, γιά νά ἐξέλθετε νικητές στίς ἐξετάσεις σας. Δεχθεῖτε τίς εὐχές μου γιά τήν ἐπιτυχή ἔκβαση τοῦ διαγωνισμοῦ σας.

Καί μόνη ἡ προσπάθειά σας καί ὁ μόνος ὁ διαγωνισμός σας ὡς ἀγώνας εἶναι ἐπιτυχία, εἶναι κέρδος στήν ψυχοδιανοητική σας ἐμπειρία, εἶναι ἐλεύθερη ἀναμέτρηση μέ τό ἄδηλο μέλλον, μέ τόν ἴδιο τόν πανανθρώπινο “καμβά” τῆς ἐπιβίωσης. Ἀναμέτρηση ἐπί ἴσοις ὅροις ἀλλά μέ διαφορετικές προϋποθέσεις. Ἀναμέτρηση μέ μόνο ὄπλο τήν ἀποφασιστικότητα, τήν ἐλπίδα, τήν προσδοκία, τήν προσπάθεια καί πάλι προσπάθεια.

Καί μήν λησμονεῖτε ποτέ πῶς, παρ’ ὅλες τίς ἐκπληκτικές τεχνολογικές προόδους πού εὐχομαι ὀλοκαρδίως νά κατακτήσετε, ὑπάρχει καί κάτι τι πού χρειάζεται νά διαπρέψετε. Εἶναι ὁ ἀγώνας γιά τήν πνευματική σας καταξίωση. Εἶναι πανθομολογούμενο ὅτι ἔχει στενέψει ἀσφυκτικά ὁ ὀρίζοντας τῶν ἀνθρωπίνων καρδιῶν· δέν ὑπάρχει ἡ διόραση τῶν ἔσω, ἡ καθαρή ὄραση τῶν ἔξω, ἡ ἐνόραση τῶν ἄνω, ἡ προόραση τῶν ἐπέκεινα. Ὁ κόσμος ἄγεται καί φέρεται ἀπό δῶ κι ἀπό

κεῖ, “παντί ἀνέμῳ” τῶν ὀθνείων διδασκαλιῶν πού ἀπομυζοῦν τήν πνευματική ἱκμάδα τοῦ εἶναι μας. Καί αὐτό συμβαίνει διότι ἀγνοεῖ τό ὀπτικό ὄργανο πραγματικῆς θεοπτίας τῆς μακραίωνης ἐκκλησιαστικῆς νηπτικῆς μας παραδόσεως, δηλαδή τήν χαρισματικῶς καθαρμένη καρδιά, τόν χαρισματικῶς φωτισμένο νοῦ, ὅπως ἀγνοεῖ καί τήν θεραπευτική διαδικασία τῆς καθάρσεως, “πρός φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ” (Β Κορ. δ´, 6). Ἡ ζωὴ ἐπομένως δέν εἶναι μιά ἀκαδημαϊκὴ προσβασιμότητα, ἀλλὰ εἶναι πρόσληψη καί παράδοση δημιουργικότητος, κατανόησης, θυσίας, συνδημιουργίας, ἀλληλοκατανόησης.

Μέ τέτοιες σκέψεις, διαθέσεις καί πράξεις ἀναμετρῶμενοι ἀπέναντι στά παγκόσμια καί τά διακρατικά καί τά ἐνδοκρατικά θεσμικά πλαίσια (τά πολύ στενά ἢ τα πιά εὐρύχωρα), θά ξαναφέρνουμε στήν ἐπικαιρότητα τό ἥθος πού τόσο ἔχει ἐκλείψει στίς μέρες μας, τό φιλότιμο πού εἶναι τό ἀπαραίτητο ὀξυγόνο τῆς προσωπικότητος, τήν ἀνθρωπιά πού δίδει νόημα καί περιεχόμενο στή ζωὴ μας. Καί ἀκόμη καλύτερα, τό χειροπιαστό γεγονός τῆς πλάσης μας ἀπό τό Θεό καί τῆς λύτρωσής μας μέ τό Χριστό.

Πρίν ἀπό χρόνια, μετὰ ἀπό μιά σκληρὴ σχετικὰ μαθητικὴ διαδρομὴ στή Μέση Ἑκπαίδευση, πέρασα κι ἐγὼ καθὼς καί οἱ καθηγητές σας καί ἐνδεχομένως καί οἱ γονεῖς πολλῶν ἀπὸ σας, παρόμοια ἀγωνία προετοιμασίας. Ἄλλης κρατικῆς ὁροθέτησης, ἄλλης διαδικασίας. Πάντως ἦταν ἀγωνία καί δοκιμασία μέ ἅμεσα γόνιμο τό ἀποτέλεσμα. Αὐτό δέν σήμαινε αὐτομάτως πὼς εἴμαστε πετυχημένοι κατακτητές τοῦ στόχου. Καθὼς φιλοσοφῶ ὠριμότερα ὅλα ἐκεῖνα τά περασμένα, καταλαβαίνω μέ περισσότερη ἀγωνία ἢ καί ἀγονία τό φευγαλέο ἐκείνου τοῦ στόχου καί τόσων ἄλλων στόχων. Καί οἱ μετέπειτα διαδρομές, ἀκόμη καί τώρα πού θεωροῦμαι κάτοχος μιᾶς ἀνώτατης ἐκκλησιαστικῆς θέσης, ὑπῆρξαν διαδρομές δοκιμασίας καί συνεχίζουν νὰ εἶναι διαδρομές δοκιμασίας.

Κι ἂν ρωτούσαμε τούς ἐπωνύμους, τούς πετυχημένους, τούς δοξασμένους τοῦ 20οῦ αἰῶνα γιὰ τά ἐλλείμματά τους σέ μόνιμη χαρά, σέ σταθερὴ ἐλπίδα, σέ περίσσειμα ἀγάπης, οἱ περισσότεροι θά μᾶς ἀπογοήτευαν. Θά ἔλεγα πὼς ἡ ἀγωνιστικότητα, ἡ δημιουργικότητα, ἡ νέα προσπάθεια καί κάθε παράλληλη προσπάθεια περιέχει περισσότερη χαρὰ εὐτυχίας καί χαμόγελο ἐπιτυχίας, ἀπὸ ὅ,τι “τό τέρμα” τῶν προσπαθειῶν. Τό ἅγιο Εὐαγγέλιο καί ἡ Παράδοση τῆς πίστεως μᾶς λένε ἐμπειρικά ὅτι ὁ Θεός μας εἶναι ὁ “Ὡν”, ὁ “Ἦν” καί ὁ “Ἐρχόμενος”, τό “Α” καί τό “Ω”, Ἀρχὴ καί Τέλος (Ἀποκ. α´, 8). Καί ὅτι ἡ θέωση μέ τό Χριστό δέν εἶναι μιά κατάσταση τελικὴ, ἀλλὰ μιά “ἀτέλεστη τελειότητα”.

Ἄς θυμηθοῦμε ὅμως καί τίς γιαγιάδες καί τούς παπποῦδες μας: ἀπὸ πού ξεκίνησαν καί πὼς ἔφτιαξαν αὐτό πού θά ἔπρεπε νὰ ἀπολαμβάνουμε ἐμεῖς. Ἄν... οἱ ἀλλοτινοὶ μεγάλοι εὐεργέτες καί ἥρωες τοῦ γένους μας δέν ἦταν ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τήν ἔνθεη πίστη καί τήν ἀγάπη πρὸς τήν πατρίδα μας, δέν θά ἄφηναν αὐτές τίς

μεγάλες δωρεές. Είναι τό πιο μεγάλο χρέος και όφειλή προς την Ελλάδα μας. Μακάρι από όλους έσας τούς πετυχημένους (είτε στην είσαγωγή είτε στην αγωνιστικότητα υπό αναβολήν) νά προκύψουν άμεσα οι νέοι εύεργέτες πού τούς έχετε και τούς έχουμε όλοι μας ανάγκη.

Όλοι ανήκουμε στό ίδιο κοινωνικό σώμα, όλοι μετέχουμε (έστω και μέ ελάχιστο συμμετοχικό μερίδιο) στις πάγκοινες χαρές ενός παγκοσμίου μέλλοντος μέ στατιστικά κάπως περιορισμένες τις έλπίδες επιβίωσης, ειρήνης και πολιτιστικής δημιουργίας. Υφιστάμεθα τις παγκόσμιες αποδομήσεις του οικολογικού και βιολογικού μας “υποστατο-χώρου”. Η μέση και ή ανώτατη Παιδεία μας (από τή μιá άκρη τή λεγόμενη πολιτική-θεωρητική, μέχρι τήν άλλη άκρη τή λεγόμενη πρακτική-άνθρωπιστική) μέχρι και σήμερα, μέχρι και τώρα, είναι ασφαλώς πετυχημένες. Αλλά πόσο ασχολούνται, πόσο εκπαιδεύουν ανθρώπους πού θα άπασχοληθούν άποτελεσματικά, για νά μήν καταλήγουμε σέ οικονομικές ή πολιτικές ή θρησκευτικές κρίσεις, για νά μήν άπειλούμε τό βιοσύστημα και τό οίκοςύστημα και τό ίδιο το άνθρωποσύστημα;

Μακάρι από σας, καλοί μου φίλοι, καλά μου παιδιά, νά έχουμε ανθρώπους έγνοιας, σχεδιασμού και πρακτικής, έτσι όπως “χρειάζονται” όλα αυτά τα ...συστήματα, έτσι όπως θα μάς ήθελε ή συγκατάβαση τής αγάπης του Θεού και ή έγνοια τής πρόνοιάς Του.

Ό Χριστός και ή Παναγία μας νά σας εύλογοϋν και νά τροφοδοτοϋν μέ πίστη, έλπίδα και αγάπη τό χαμόγελο και τή δημιουργικότητά σας. Αυτό θα προσδοκούσα νά ακούω κι εγώ, τότε, σάν μαθητής, σάν φοιτητής. Πρίν προχωρήσω στη θέα του ουρανού, τό πιο σπουδαίο όραμα και τήν πιο άπτή πραγματικότητα.

Νά ζείτε! Καλή έπιτυχία! Πάντοτε νίκες στη ζωή σας!

**† Ό Γουμενίσσης, Γεφύρας, Άξιουπόλεως & Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
και Τοποτηρητής Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου**